

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ab|roganda Missa || Privata Marti-||ni Lvtheri ||
Senten-||tia**

Luther, Martin

Wittembergae, 1522

VD16 L 3619

Protestatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33296

PROTESTATIO.

ROTESTOR in primis aduersus eos,
qui insanis uocibus in me sunt clamaturi,
quod contra ritū Ecclesiæ, contra statuta
patrū, contra probatas legendas & recep-
tissimū usum docuerim, horum nihil me
auditum. Deniq; nec principia illa fidei

Parrhisiensis lupanaris, quæ sunt opinio-

nes hominum, seu ut Petrus uocat, ii. Pet. ii. ἀρέσεις ἡ πωλείας,

Sectæ perdi-
tionis:

huius flocci facturus sum. Si enim uel horā lucidi interualli ha-

beret lunaticus eorū morbus, aliquādo certe uiderent, cum his

omnibus nitunt, citra uerbū dei, non diuina sed humana dun

taxat se niti autoritate. At humanis solis niti in re diuina & cau

sa pietatis, ut scripture omittam testimonia, ipse hominū cō-

munis sensus recte dānnat. Dicīna. n. secundū diuina dūtaxat

eloquia geri & uolūt & debent, ut uel unus Moses in Deuterono

mio locupletissime testatur, Quid ergo est, ut mesperent, suis

propriis, id est, humanis testimoniis auellere a diuinis? An fin-

gunt obscurū sibi ipsis esse, sanctos & peccasse in uita & errasse

in doctrina sepissime? Si autē peccauerunt & errauerunt sepissi-

me, quis furor est, eorū facta & dicta pro diuinis & infallibili-

bus regulis pietatis statuere? Nonne & eorum ius alioqui sum-

ma iniuria, suspectam facit eiusmodi autoritatem, cum dicit.

Semel malus, semper præsumitur malus? Quis enim nos cer-

tos faciet in quo non errauerint patres, quos sepissime tu ipse et

rāsse confiteris, si eorum autoritas satis est, nec licet eam supe-

riore autoritate diuini eloquii iudicare? At ipsi elucidauerunt

eloquia diuina? Quis & hoc ita esse probauit? Quid si non mi-

nus errauerunt elucidando, quā uiuendo & docendo? Omnia

nostra ad huc humana facis, hac ratione, ut cum Cicerone tibi

dicere possim. Fingebat hæc Homerus humana transferens ad

deos, diuina mallem ad nos, ita & tu ex hominibus deos no-

bis facis, & uerbo dei uerba hominū cōparas perniciosissime.

Proinde sciant insani Sophistæ, indocti pontifices, impii fa-

cerdotes, sacrilegi monachi, & totus Papa cū suis squamis lupa-

Sanctorū ex-
empla & do-
ctrina pericu-
losa.

naribus, lucis, excelsis uniuersis, nos nō esse baptisatos, neq; cre-
dētes in noīe Augustini, Bernhardi, Gregorii, nec in noīe Petri
nec Pauli, nec in nomine almæ facultatis Theologie Parthisi-
ensis Sodomæ, aut Louaniensis Gomorræ cū suis Sorbis, sed in
nomine solius Iesu Christi, quē solū confitemur & magistrū no-
strū, & pro nobis crucifixū. Siquidē Paulus nec sibi ip̄si nec an-
gelo de cœlo credi uult, nisi Christus in ipso uixerit & locutus
fuerit. Scimus quid patres, quid decreta, quid usus, quid uulgi
opinio habeant. Nec est opus nobis Parthisiensi magisterio no-
stralissimo, quod nos adita aliqua magistralissima determi-
natione doceat & dicat. Hæc propositio est scandalosa, est con-
tra almas facultates, est contra principia fidei, & reliqua quæ
pueri isti & effeminati, imo trunci & stipites iactare sola noue-
runt. Nō audimus, Bernhardus sic uixit & scripsit, sed Bernhar-
dus sic uiuere & scribere debuit iuxta scripturas. Nō queritur, ut
sancti uixerunt aut dixerūt, quos scimus seruatos esse per illud
orationis dominica. Dimitte nobis debita nostra. iuxta regulā
omnibus sanctis cōmunem. psal. xxxi. Pro hac orabit ad te om-
nis sanctus in tempore oportuno, ne forte pro ueritate & iusti-
cia amplectamur, quod illi per orationē meruerunt ignosci sibi
ut culpam & errorem, ut faciunt Papistæ, dum iuxta psal. lxi. ir-
ruunt in hominē & interficiunt seipsoſ uniuersos, super parietē
inclinati & macerij electā cū hūc eleuare cogitant ut electiones
statuant, affectantes mendaciū &c. ut Hebreus habet, cū in so-
lo deo nitendum esse toties idem psalmus ingeminet. Non, in-
quā, queritur, ut sancti uixerint aut dixerint, sed ut uiuendum
scriptura dicit. Non de facto sed de iure questio nobis est, san-
cti errare potuerū docendo, & peccare uiuendo. Scriptura er-
rare nō potest docendo, nec credens illi peccare potest uiuēdo.
Sanctos acceptamus, sed quorū gloria nō ex hominibus imo ex
deo est, quos non Papa canonisat & probat, sed quos deus cō-
mendat. Ipsiſ. n. tauri, & altilia occisa parata sunt ad nuptias
Christi filii sui, hoc est, quorū dicta & facta & quatenus nobis di-
uina scriptura cōmendat, ut sunt patriarchæ, prophetæ & Apo-
stoli, quibus solis fideliter & nitimur & seruamur.

A iii

